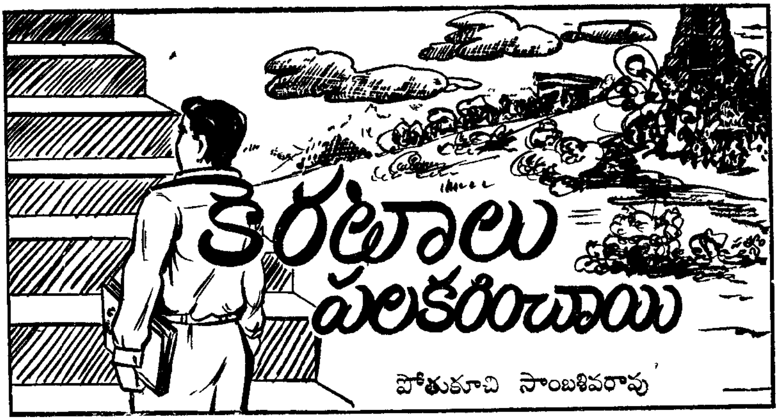

రామగోపాలం ఆఫీసుమేడ దిగుతున్నాడు.

హఠాత్తుగా ఏదో ఆలోచనకలిగింది వెను దిరిగి, మెట్లు లెక్క పెట్టాడు.

ఏడు

ఆ ఏడుమెట్లు ఎన్నోసార్లు ఎక్కాడు తన ఆఫీసు గదిలోకి పోయి పని చేసుకోడానికి.

ఆఫీసు పనిలో ఎంతో శ్రద్ధా భక్తులు చూపించే రామగోపాలం, తన విధ్యుక్త ధర్మాన్ని పూజిస్తున్నట్లు కనిపిస్తాడు.

ధర్మమనేది భగవంతుని అంశ అయితే, దాన్ని అంటుకుని, ఆదుకుని నిలబడడమే తన కర్తవ్యమనుకున్నాడు రామగోపాలం

కొన్ని దర్యాప్తులు చెయ్యడానికి తిరుపతి వెళ్ళమని ఆనాడే ఒక ఆజ్ఞ అందింది ఆ ఆలోచనల్లో మెట్లులెక్క పెట్టాడు... ఆ ఏడుమెట్లు ఎక్కి తన విధ్యుక్త ధర్మాన్ని పూజిస్తున్నట్లు.

తిరుపతి వెళ్ళే అవకాశం లభించడంతో ఏడుకొండలు ఎక్కి తిరుపతి దేవుని కూడా కొలవవచ్చు ననుకున్నాడు రామగోపాలం.

ధూమశకటం కొండల మధ్యనుం నడిచి తాపీగా తిరుపతి చేరింది-మెల్లిగ ఆలస్యంగా, దైవసాన్నిధ్యం అ తొందరగా లభించదన్నట్లు.

రైలు దిగి, రామగోపాలం సత్రవులోకి చేరాడు పదిలంగా ఒక గదిలో తన సామాన్లు దింపుకున్నాడు హోరుమనే వాన

ఎక్కడ చూచినా స్త్రీ పురుష భేదం లేకుండా—శిరోముండనాలు రద్దీ జనం—అందరూ తిరుపతి స్వామి భక్తులే...వారి కళ్ళల్లో ఏదో వింత కోరికలు, చింతలు, మిలమిల మెరుస్తున్నాయి ఎవరి హృదయంలో

ఏముందో ఆ పరమాత్మకే తెలియాలి. సత్రవులో వరండా అంతా క్రిక్కిరిసి ఉంది. రకరకాల ఆసనాల్లో, భంగిమల్లో భక్తులంతా వరండాల్లో గందరగోళ పడుతున్నారు ..ముసుగున్న వితంతువు ప్రక్కనే శిరోముండనం చేసుకున్న పునిస్త్రీ. బట్టతల తాత ప్రక్కనే మొక్కు చెల్లించుకున్న మనుమడు—పిల్లలకోసం కలిసి జుట్టు తీయించుకున్న దంపతులు వింత జంటల్లా కదిలారు రామ గోపాలం ఆలోచించాడు — జాతిలో ఒక్కొక్క ధర్మం—ఒక్కొక్క మూఢ నమ్మకం—అయినా కర్మకాండలో నమ్మక మున్న వ్యక్తులు.

తనకోసం వచ్చిన జీప్‌లో ఊరు తిరిగి, తన ఆఫీసు కార్యక్రమం పూర్తి చేసుకున్నాడు సాయంత్రం కొండ పీ వకు ప్రయాణమైయాడు

కొద్ది చలిగాలి .బస్సు రోకలిబండలా కొండమీద ఆయాసంగా ప్రాకుతోంది. మొక్కల తుప్పలతో పచ్చగా మెరు స్తున్న కొండలు ప్రతివాణ్ణి ఏదో ప్రశ్నిస్తున్నట్లు నిక్క చూస్తున్నాయి పూజారుల్లా. బస్సులో ఒకఆసామికి త్రిప్పువచ్చి కక్కుకున్నాడు.. మరొక వితంతువు పటికబెల్లం, లవంగాలు నమిలేస్తోంది తన అలవాటు తిరుపతి కొండ ఎక్కడానికే చేసుకున్నట్లు. ఎవరో పండితుడు ఏదో కొండల దర్శనం కాగానే ఏదో శ్లోకం వల్లిం చాడు గట్టిగా 'భోజనకాలే గోవిందా' అన్నట్లు భోజనం ముందు—ఆయన శ్లోకంలో ఆనందించారు తోటి ప్రయాణీకులు.

తిరుపతి మహిమలు కథలుగా చెప్పు కుంటున్నారు బస్సులోని తిరుపతి బంధువులు.

'ఆయన మహిమ అపూర్వం—ఎవ రికి ఏది కావాలంటే అది యిస్తాడు...'

కావచ్చు అనుకున్నాడు రామగో పాలం

'ఏమీ కోరకపోతే ? ..ఏమి స్తాడో!' నవ్వుకున్నాడు రామగోపాలం.

భగవద్గీతలోని నిష్కామకర్మ దృష్టికి వచ్చింది — అక్షరాలా పాటిస్తా నని ఒట్టుపెట్టుకున్నాడు రామగోపాలం.

బస్సుప్రయాణీకులను వెక్కిరిస్తు న్నట్లు పాదయాత్ర చేస్తున్నారు మరి కొందరు మహాభక్తులు కొండ ఎక్క డానికి

ఏడుకొండలు ఎక్కే బస్సు, ప్రేయ సిని చేరే ప్రియుడి గుండెలా కొట్టు కుంటోంది—శబ్దంతో.

ప్రేయసిలో కనిపించే సౌందర్య మంతా ఏడుకొండల్లో కనిపించింది రామగోపాలానికి. ఏమిటో విచిత్రమైన ఆలోచనలు కదిలాయి.

హఠాత్తుగా చేతిలోని సంచి విసిరేసి, కట్టుబట్టలతో ఆ దట్టమైన కొండల మారుమూలల్లోకి చొచ్చుకుపోయి,

ప్రశాంత చిత్తంతో తపస్సు చేసుకుంటే...ఎంత హాయిగా ఉంటుంది అనుకున్నాడు రామగోపాలం—

'ఇక్కడ పెద్దపులులు తిరుగుతాయాండి?' అని ఒక బస్సు ప్రయాణీకుని ప్రశ్న.

'పెద్దపులులేమిటి .సింహాలుకూడా!' నోరావిలిస్తూ చెప్పాడు మరొక బస్సు స్నేహితుడు...

ఆ కొండల్లో తపస్సు చేసుకుంటే . ఏదోపులి ఎక్కడినుంచోసింహం... మీదబడి....కొరికి — ముక్కలుచేసి ... రక్తపాతం ఆ ఆకుపచ్చటి కొండలు ఎర్రగా మారిపోవు?

'అయినా అవి ఎవరికీ హాని కలిగించవండి!' అంతా స్వామి మహిమ అన్నట్లు ఉద్ఘాటించాడు మరొక భక్తుడు.

ఆ భక్తుని అభయహస్తంతో, రామగోపాలానికి ఆ కొండలు మరీ సౌందర్యవంతంగా కనిపించాయి ఆ కొండల మీద ఒంటరిగా, మేఘాలతో ఆడుతూ సంచరిస్తూంటే, ప్రవరాఖ్యుడికి వరూధిని కనిపించినట్టు...తనకు ఎవరైనా అప్సరస కనిపిస్తే. మధుర వీణా నిక్వాణాలు ప్రక్కనున్న సెలయేటి గలగలతో గొంతుకలిపి ఆ జవ్వని బంగారు గాజుల గలగలలు మనుచరిత్ర స్మృతిపథంలో తిరిగింది—

ఆయాసంపడే బస్సు ఆస్త్మారోగిలా చివరికి గమ్యస్థానం చేరింది—

"ఇదుగో నన్ను పట్టుకోవాలంటే ఈత వచ్చిన పోలీసుల్ని పిలువు."

'దిగండి' అన్నాడు బస్సుకండక్టరు.

రామగోపాలం ఆలోచనల్లోంచి తేరుకున్నాడు

అయితే బస్సులో కళ్ళజోడు పెట్టుకున్న పొట్టిఅమ్మాయి అద్దాల మిలమిలలు. బంగారం తొడుగులతో మెరిసి పోతున్న ఒకభక్తురాలు, తనకేసి పరీక్షగాచూస్తూ డిటెక్టివ్ నవల పరిస్తున్న నాగరిక విద్యార్థిని— బస్సు దిగినా కళ్ళఎదుట సాక్షాత్కరించారు

కొండల్లో ఎవరో వరూధిని బదులు వీరిలో ఏ ఒక్కరైనా వరూధిని అయిపోతారేమో...కావచ్చు ఎప్పుడు ఏం జరుగుతుందో అంతా దైవలీల... డిటెక్టివ్ నవల చదువుతున్న అమ్మాయి బస్సుదిగి సామాను ఎత్తి ఒక యువకుణ్ణి చెప్పుతో దవడమీద కొట్టింది 'ఇడియట్' అని అరుస్తూ.

బస్సు దిగిన ప్రయాణీకుల్లో సంచలనం కలిగింది.

'ఏం జరిగిందని'

సామాను నెత్తిమీద పెట్టుకున్నప్పుడు, ఆమె కొంగు పట్టుకున్నాడుట— ఆమె వాదన

'కాదండి—పెట్టె కొక్కానికి తగిలి ఆమెకొంగు నాచేతిలోకి వచ్చింది'— అంటాడు ఆ నౌకరు

పెద్దమనుషులైన ప్రయాణీకులు ఆ రభస చల్లార్చి ఆమెకు మరొక నౌకర్ని నియమించి, మెల్లిగా సాగనంపారు

బిగిసిపోయిన రామగోపాలం కొంచెం తెరిపిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు ఈ అమ్మాయిలో యింత డేంజరు ఉందా అనుకుంటూ తన ఆలోచనలు ఒక్కసారి ఝాడించాడు...దేవుడి సన్నిధిలో. పాపపు తలపులు పంజరంలో చిలకను బంధించినట్టు మనస్సును కళ్ళెం వేసి బిగించేయాలనుకున్నాడు...

కొండ దక్షిణభాగాన తనకిచ్చిన బసవైపు నడిచాడు...జగత్తులో అంత లీనమైఉన్న దివ్యజ్యోతి...మానవాతీతమైన శక్తి ఏదో అతని మనస్సుకు తట్టింది— రామగోపాలం భయంతో, భక్తితో వణికి పోయాడు

తన బసలో సామానుదించి, ఒక సిగరెట్టుముట్టించాడు . లైటు వెలిగించి. సాయంత్రం ఆరున్నర దాటింది—గోడమీద ఏవో మసకలు...మసకలు వెల్లవేసి రెండేళ్ళు కావచ్చు ననుకున్నాడు. బస సౌకర్యంగానే కనిపించింది. ఒకటి రెండు రోజులు కులాసాగా, ఒంటరిగా, ప్రశాంతంగ హాయిగా, ఆత్మపరిశీలన చేసుకుంటూ కొండమీద తిరిగితే మనస్సుకు ఆహ్లాదం కలుగుతుందని ఆశించాడు రామగోపాలం ..

స్నానం పూర్తి చేసి వెంకటేశ్వరుని ఆలయంవైపు నడిచాడు పరిశుభ్రమైన వస్త్రాలు ధరించి ఆలయం ఎదుట వ్యాపించిన బజారు, 'లైట్ల కాంతుల్లో కనుల పండువుగా వుంది. వెంకటేశ్వరుని బొమ్మలు, బొమ్మలున్న గవ్వలు, విసనకర్రలు, బూరలు, యాత్రీకులంతా కొంటున్నారు .

ఆలయంలోని విగ్రహం గంభీరంగా ప్రశాంతంగా ఎంతో విస్తృతంగా కనిపించింది. గోపాలం ఒక్కనిమిషం చూసి, ఏదో తన్మయతలో ఆరాధనలో పడ్డాడు ఆ త్రుటిలో అతని మనస్సులో కోరికలు ఏవీ ఉద్భవించలేదు తిరుపతికొండలు. కొండమీద దేవుడు... ఆ విచిత్ర వాతావరణం—మానవుడి మనోపరిమితి గురించి ఏవో విచిత్రమైన ఊహలు అల్లుకున్నాయి ఆలోచనల్లో. గుడి బయటకు రాగానే తిరుపతి స్వామిని చెక్కిన రెండు గవ్వలు కొన్నాడు...భోజనం చేసి...మగతతో, ఆయాసంతో, బసకువచ్చి, పరుపుచుట్ట

పరిచి, విలాసంగా ఒరిగాడు ఒక నిమిషం.

కందమూల ఫలాలుతిని, అరణ్యాల్లో ఆశ్రమాలు నిర్మించుకుని గడిపే పురాతన ఋషులకు, దేవాలయాల చుట్టూ భక్తి భజనలు చేసే నేటి కలియుగ యాత్రీకులకు, విజ్ఞాన సంపాదన మార్గాల్లో మార్పులు విభిన్నంగా, వికృతంగా గోచరించాయి.

చీకటి వెలుగుల నీడల్లో రోడ్లమీద బసకు దూరంగా ఒంటరిగా సంచరించాడు. మిణుగురు పురుగులు చీకట్లో ఎగురుతున్నాయి చెట్లు గాలిలో ఊగుతూ, రొజుతూ శబ్దం చేస్తున్నాయి ఆకాశంపైన కొండమీది దీపాలకు పోటీగా తారలు తళుక్కు మంటున్నాయి. ఈ జగత్తు మహత్తు ఏమిటో, అర్థంకాని అనంతం • అనిపించింది గోపాలానికి

పది గంటలు దాటింది. లైట్లు ఆర్పి నిద్రకు ఒరిగాడు గోపాలం. ఒకగంట గడిచింది ఒళ్ళంతా ఏవో కుడుతున్నట్లు బాధపడ్డాడు లేచాడు లైటు వెలిగించాడు తెల్లదుప్పటిమీద నల్లులు లేచి పరిగెత్తాయి పట్టుకు నలిపేశాడు కసిగా రామగోపాలం. విచిత్ర మనిపించింది తన పరుపులోకి యివి ఎలా యాత్రచేసుక వచ్చాయా అని బహుశా రైలుపెట్టెల దానం కావచ్చునని సర్దుకున్నాడు. మళ్ళీ కన్ను మూసాడు ఒరిగాడు మళ్ళీ

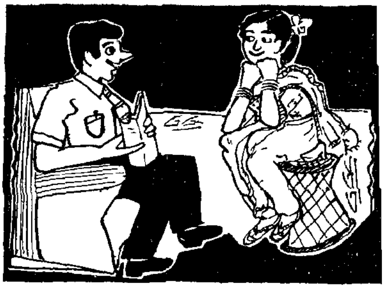

"దేముళ్ళలాగా మనమూ ప్రతి సంవత్సరం పెళ్ళి చేసుకుంటుంటే బాగా ఉంటుంది గాదండి "

"ఔను! ఎందుకు బాగుండదూ! ప్రతి సంవత్సరమూ మీ నాన్న కట్నం గూడా ఇస్తుంటే మరీ బాగుంటుంది గదూ !"

శరీరంనిండా కాట్లు ఒక్క క్షణంలో. చీమలేమో అనుకున్నాడు. లైటు వెలిగిస్తే, తెల్ల దుప్పటిమీద నల్లులు గుంపులుగా చేరాయి. చిత్రమనిపించింది. దుప్పటి బయట దులిపి మళ్లీ మేనువాల్చాడు రామగోపాలం మళ్లీ శరీరంనిండా పోట్లు లైటు వెలిగించాడు గోడలమీదికి దృష్టిపోయింది. గోడలనిండా నల్లులు, కురుక్షేత్ర సంగ్రామానికి ఆయత్తమైన కౌరవ పాండవ సైన్యాల్లా. బారులుతీర్చి, గోడ తెలుపు ఏమిటో తెలియకుండా, అదంతా నల్లుల గోడలు తయారై భయంకరంగా కనిపించింది. అన్ని నల్లులు, సైన్యమా! ఒక్కసారి గోడమీద చూడడం రామగోపాలానికి చాలా చిత్రమనిపించింది. మరుక్షణంలో తిరుపతి దైవం జ్ఞప్తికి

వచ్చాడు ఇంకో క్షణంలో 'బలవంత మైన సర్పము చలిచీమల చేతజిక్కి చావదె సుమతీ!' పద్యం కదిలింది మనస్సులో లైటు కాంతితో... ఆ కాంతికి మించిన ఎరుపు కళ్ళతో, పిచ్చివాడిలా పక్కమీద కూర్చున్నాడు రామగోపాలం నల్లులు అతన్ని కూర్చోనివ్వలేదు! గోడలమీద యాత్రా సంరంభం మానలేదు ఒకటా రెండా.. వేలకు వేలుగా ఉద్భవిస్తు న్నాయి ఈ నల్లుల సైన్యంచూసి భయంతో వణికిపోయాడు గోపాలం.

తలపులు, పాపాల తలపులు. ఏవన్నావుంటే అవి హతమార్చుకుని నిజమైన భక్తుడు ఒకసారి ప్రార్థనచేసి ఆక్రోశించాడు ఆ జాగరంలో ఆ ఆరాధన జాగృతిలో ఎప్పుడో మైకం కమ్మి ఉదయకాలంలో ఒక్కసారి వాలి పోయి కన్నుమూసాడు. కలవరింతల్లో లేవగానే తెల్లవారింది పూర్తిగా కంగారుగా గోడలవైపు చూశాడు ఒక్కనల్లి కన్పించలేదు పరుపుపట్టి పరిశీలించాడు నల్లివాసనలేదు జరిగింది కలా అని భ్రమపడ్డాడు. కాని తాను చంపిన నల్లుల రక్తపు మరకలు గోడలమీద కనిపించాయి. చిత్రమని పించింది. ఏది వాస్తవికతో నమ్మలేక పోయాడు రామగోపాలం. రెండు రోజులు ఆ కొండమీద ఉందామనుకున్న నిశ్చయం మార్చుకున్నాడు. తక్షణం సామానుకట్టి బస్సు ఎక్కేశాడు

నిద్రలేని ఎర్రటి చింత నిప్పుల్లాంటి కళ్ళు ఎవరికి కనిపించకుండా నల్ల కళ్ళ జోడు పెట్టుకున్నాడు. కండక్టరు యిచ్చిన టిక్కెట్టుఅందుకుంటూ చుట్టూ ఉన్న వాతావరణం సాఫీగా కలయ చూశాడు. నల్లకళ్ళజోడులోంచి ఎదు రుగా సన్నని — నాజూకు వనిత మధ్యవయస్కురాలు రాత్రి యాత్ర శ్రమనుంచి తేరుకోని వదనం. రేగే జుట్టు...వంకీలు మెడలో గొలుసు కళ్ళకు జోడు ఏమిటో సూటిగా చూస్తోంది తనవైపు తనకళ్లు ఆమెకు కనిపించడంలేదనే ధీమాతో రామ గోపాలం ఒక్కనిమిషం తన్మయత చెందాడు తరువాత కంగారు పడ్డాడు ఆ కొండ పవిత్రత జ్ఞాపకంవచ్చి రాత్రి నల్లుల సైన్యం బాధలు మదిలో మెది లాయి. భయంవేసింది .తిరిగి శిక్ష?'' బస్సుదిగుతోంటే ఏదో లోయలో జారి కొండలమీద దొర్లి, తలబ్రద్దలై ఆక స్మికమైన బలవంతపు చావు సంభవి స్తుందేమో గుండె దద్దరిల్లింది ఒక క్షణం ఆమెవైపు చూడడం మానేశాడు.

బస్సు నడుస్తోంది

అమ్మలక్కలు అనుకుంటున్నారు తిరుపతి దేవుని మహిమలగురించి. పది సంవత్సరాల శూలనొప్పి ఎలా

పోయిందీ—పన్నెండేళ్ళ తరువాత పిల్లలు ఎలా పుట్టిందీ—ఒక లక్షాధికారి దేవుడి ప్రసాదం తినకపోవడంతో ఎలా బిక్షాధికారి అయిపోయిందీ ఒకమనిషి కలలో కనిపించి నిక్షేపాల రహస్యం ఎలా చెప్పిందీ .వింతవింత మహత్తు కధలు, చెవుల్లో పడుతున్నాయి

రామగోపాలం ఎదురు సీటులో కూర్చున్న ఆమె తనవైపే చూస్తోంది. వరూధిని'' ఆతలపులో మరీ తన్మయత చెందాడు రామగోపాలం చేతిలో అమృతాంజనం తీసుకుని తలకు రాసుకుంటోంది. అవును అందరికీ త్రిప్తి కలుగుతుంది బస్సునడకలో రామగోపాలం కృత్రిమంగా ఆమెవైపు చూడదల్చుకోలేదు. నల్ల కళ్ళజోడుతీసి జేబులో ముడిచేశాడు ఆమె నవ్వింది నీ సంగతి నాకు తెలిసిందన్నట్లు ఆనవ్వు ఎవరో చిరపరిచితవ్యక్తి నవ్వినట్లు, ఆత్మీయతలో ఏదో మనస్సు కెలికినట్లు, గుండెలు జలదరించాయి రామగోపాలానికి తనూ నవ్వేడు, ఎవరూ చూడటం లేదుకదా అని పరిశీలిస్తూ ఆమె వెక్కిరించింది పెదాలతో. మరుక్షణంలో మౌనంగా అమాయకమైన వదనంతో కొండలమీదికి దృష్టి ప్రసరించింది ఆమె

కొండ మీద లేళ్లు పరుగెత్తుతున్నట్లు, ఆమె చూపులు రామగోపాలం శరీరంమీద పరిగెత్తాయి

"పదివేలివ్వండి కట్నం ! ఇప్పుడు కుర్రవాళ్ళ ఇన్ ఫ్లేషన్ వచ్చిందిగాని, లేకపోతే 20 వేలు వసూలు చేసేవాణ్ణి."

కొండ వాగుల్లో నీరు గలగల మన్నట్లు ఆమె కంకణ ధ్వనులు రామగోపాలంమనస్సంతా ప్రతిధ్వనించాయి.

కొండలమీద చెట్లగుబురులు అల్లుకున్నట్లు ఆమె భావాలన్నీ రామగోపాలం శరీరం చుట్టుముట్టాయి బస్సు ఒడుపుగా, జాయిగా క్రిందకు నడుస్తోంది—

ఆమె ఒడుపుగా జాయిగా, వీలుబట్టి రామగోపాలాన్ని పలకరిస్తోంది చూపుల్లో... వెక్కిరింపుల్లో. తిరుపతి ఊరు యింక అరమైలు ఉంది కొండల మీంచి ఆమె బస్సుదిగితేఏమైపోతుందో.

ఇంతకీ మాట్లాడనే లేదే ! గొంతుక సవరించుకున్నాడు రామగోపాలం.

మాట్లాడబోయి ఒకసారి నోరు నొక్కుకున్నాడు. పక్కనేఉన్న పెద్ద ముత్తైదువను చూసి మరోసారి మరీ ధైర్యం తెచ్చుకుని...

'అమృతాంజనం — ఒకసారి యిస్తారూ .!' ఆమె వినీ విననట్లు ఊరుకుని నవ్వింది

'ఏమండీ!' మళ్లీ పిలిచాడు వినయంగా అందరికీ తనకరం వినిపించాలని అమృతాంజనం అందిస్తూ కొంటెగా వెక్కిరించింది. ఆ కొంటెతనంలో తల దిమ్మెక్కి, ఆ ఉద్రేకంలో సీసా జారిపోయే ప్రమాదం తప్పించి, మెల్లిగా అందుకుని తలకు రాసుకున్నాడు అమృతాంజనం 'వెధవ తలనొప్పి?' ఏమనాలో తెలియక తనలో తాను స్వగతంగా పలుక్కున్నాడు రామగోపాలం

బస్సు ప్రయాణీకుల వదనాలు చిరునవ్వుతో వెలిగాయి రామగోపాలం స్వగతం విని

ఆమె ముత్యాల పలువరుసలు తళుక్కున మెరిసాయి నవ్వు ఆమెలో వెల్లివిరిసింది

అమృతాంజనం సీసా అందిచ్చేశాడు తిరిగి ఆమెకు బస్సు కొండదిగుతోంది

దుష్యంతుడు—శకుంతల ఊహల్లో మెదిలేరు మరుక్షణంలో. నల దమయంతులుకనిపించారు.

సమావేశం. వియోగం రెండూ ఒక క్షణంలో వచ్చినట్లు గజగజ బాధపడ్డాడు రామగోపాలం. కొండ మహిమకు దూరమైయాను కనుక సాహసం చేస్తే. రామగోపాలం సతమతమయ్యాడు ఆమె చూపుల్లో బాధ ఆనందం తన్మయత ఆదేశం ఆత్రుత . అభిమానం ఏమిటో ఎన్నెన్నో భావాలు అన్ని భావాలు మాటల్లేకుండా వ్యక్తపరిచే ఆ వ్యక్తి తనకు వరూధుని నిజంగా ఆమె వీణ వాయించినట్లు ఆతను విన్నట్లు ఏదో కలలోకి జారి. మళ్లీ బస్సుకుదుపుతో బస్సులోకి మారాడు

బస్సు దేవస్థాన సత్రవు చేరింది చేరగానే హల్లో హల్లో అంటూ జేబురుమాలు ఆడించింది ఆమె బయట ఎవరో కారులో కూర్చున్న మనుషుల చూసి 'థ్యాంక్సు' అన్నాడు రామగోపాలం బస్సుదిగుతున్నఆమెనుచూసి

ఆమె కొంటెగా మూతి త్రిప్పుకుని నవ్వింది ఒక్కమాట మాటాడకూడదా అనుకున్నాడు రామగోపాలం

సత్రవులో సామాను దిగింది. ఒకవార పెట్టించాడు రామగోపాలం

ఆమె దిగింది ఆమె పరివారం, పెద్ద ముత్తైదువ — యిద్దరు పిల్లలూ, దిగారు. మౌనంగా వీధిలో కాపలా కాచుకునే కారుమనుషులు సామాన్లు కారులో పెట్టారు

ఏవో పనులు పురమాయించుకుని కారుమనుషులు నడిచి ఊరిలోకి వెళ్లారు

ఆమె రెండుగజాల దూరంలో కారు వద్ద నుంచుంది. రామగోపాలం సామాను పక్క నుంచున్నాడు

ఏం చేయాలి ?

ఆమెనవ్వు అతన్ని మరీ ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది ఉత్సాహంగా గెంతింది కారువైపు. లోపలి ఆడ పిల్లల్ని బయటికి లాగింది అల్లరిగా. ముంజెలు కొని యిద్దరికీ యిచ్చింది. అవి వల్చుకు తింది ఆమె. మధ్యలో 'కావాలా' అన్నట్లు అందించింది కొంటెగా గాలిలోంచి రామగోపాలం ద్రాక్షపళ్లు కొన్నాడు

'బాధ' అన్నట్లు ముఖం చిట్లించాడు.

'అయ్యో' అన్నట్లు ఆమె జాలి చూపించింది

'ఏం చెయ్యను' అన్నట్లు జాలి ముఖం వేశాడు రామగోపాలం.

'ఏడువు'అన్నట్లు వెక్కిరించిందిఆమె.

'ఊ!' అన్నాడు లోలోపల కోపంగా రామగోపాలం మౌనంగా

'ఆ!' అంది ఆమెకళ్ళు పెద్దవిచేసి

జేబులోంచి విజిటింగ్‌కార్డు తీశాడు రామగోపాలం.

ఇది నా ఎడ్రసు! అన్నట్లు

ఆమెదగ్గర ఎడ్రసుకార్డు లేదుగా తెల్లబోయింది ఏం చేయాలో తెలియక..

ఆమె ఎడ్రసు....?? రామగోపాలం తలగోక్కున్నాడు, గబుక్కున కారు వైపు చూశాడు.

నెంబరు .... మద్రాసు కారు ... మద్రాసు పోతోందా యీకారు, తనూ మద్రాసు వెడితే....

ఇంతలో కారు మనుషులు వచ్చారు. లోన కూర్చుని హారను కొట్టారు.

మెల్లిగా, బరువుగా, బాధగా కారులో కూర్చుంది వెనకగా...ఆమె.

తింటున్న ద్రాక్షపండు రామగోపాలం పంటి మధ్య నిశ్చేష్టగా నిలుచుండి పోయింది —

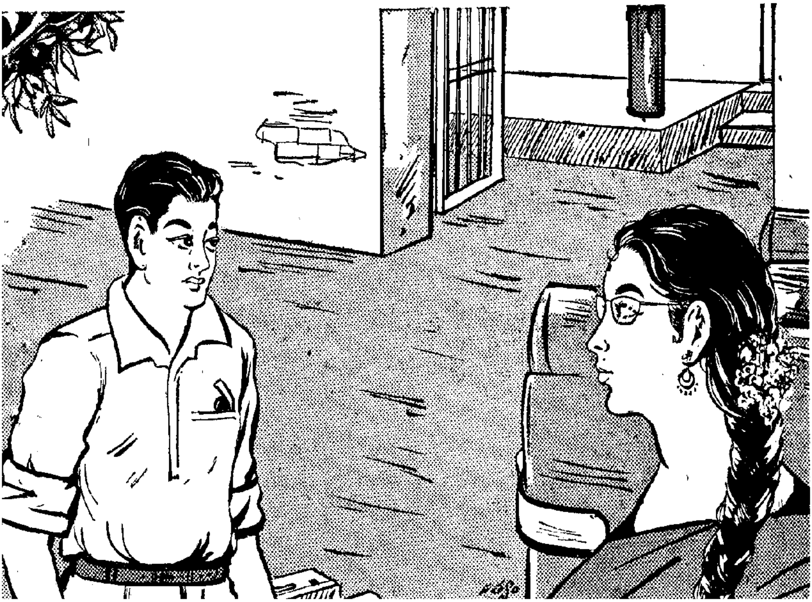

ఆమె కళ్ళజోడు లోంచి నయనాలు జాలికన్నీరు కార్చాయి "టా టా" అన్నట్లు చెయ్యి ఆడించింది

తన విజిటింగు కార్డు కారులోకి విసిరేద్దా మనుకున్నాడు రామగోపాలం

ఒక చెయ్యి ఎత్తాడు చేతిలో ద్రాక్ష పళ్ళగుత్తి బూడిదలో రాలిపోయింది—

కారు పారిపోయింది —

ఆమె విలాసం ? తిరుపతి ??

తర్వాత గుండెల్లో మంటలు. మెదడు పనిచేయనని సహాయనిరాకరణోద్యమం ప్రారంభించింది

ఆఫీసు పని—తిరుపతి యాత్ర మరచి పోయాడు పరుగెత్తాడు మధ్యాహ్నం కారులో మద్రాసు

రామగోపాలం తిరిగాడు మద్రాసులో పిచ్చిగా ఆ కారు నెంబరు తిరుపతి దేవుని నామంలా. అతని హృదయంలో హత్తుకు పోయింది సముద్ర తీరంలో తిరిగాడు ఆ సన్నని నాజూకువనిత వంకీలజుట్టు పసుపు పచ్చటి చీర ఎర్రని రవిక ప్రతి స్త్రీని పరిశీలించాడు. ఆమె కాదు.

కెరటాలు పలకరించాయి రామ గోపాలాన్ని ! అడిగాడు—ఆమె ఎక్కడ అని ?

కెరటాలు నురగులతో నవ్వాయి ! అతని పిచ్చి చూసి

కెరటాల మీద విష్ణువు సముద్ర మధ్యంలో శేష శయ్యమీద ఉంటాడుగా ! తిరుపతిస్వామి దృష్టిలో మెదిలాడు కారు నెంబరు ఆయన నామంలో కలిసినట్లు కనిపించింది.

'ఆమె విలాసం?' ప్రశ్నించుకున్నాడు లోలోపల రామగోపాలం

'నా విలాసం' అన్నట్లు నవ్వాడు తిరుపతిస్వామి అతని ఊహల్లో !

'తిరుపతి విలాసం!' గొణుక్కున్నాడు రామగోపాలం

సముద్ర కెరటాలు హోరు మని గెంతాయి.

ఇసుక రేణువులు కొల్లలుగా తడి శాయి

సముద్ర తీరమంతా జనం సందడిలో మునిగింది—రాత్రి పడింది—అంతా చీకటి ఆవరించింది ఆ సముద్ర తీరం గుంపుల్లో.

రామగోపాలం మద్రాసు విడిచి మెల్లిగా యిల్లుచేరాడు ఏడు మెట్లు ఎక్కి ఆఫీసు గదిలో కుర్చీలో వాలాడు విధ్యుక్త ధర్మం ఎదురుగా ఫైల్సు కట్టలు చూపించింది—

ఆ కట్టల్లో ఆమె మెదిలింది—

ఆమెలో కారు నెంబరు నెంబరులో తిరుపతిస్వామి నామం . కదిలాయి.

ఆ ఏడుమెట్ల ఆఫీసుగది ఏడుకొండల తిరుపతిలా మారింది—

"ఇది తిరుపతి విలాసం!" బాధగా నవ్వుకున్నాడు. రామగోపాలం ★